

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 449/24
19.6.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ у већу састављеном од судије Сање Агатоновић, председника већа и судија Весне Секулић и Данице Косовац, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Војкан Симић, адвокат из Београда, Тадеуша Кошћушка 36/13, против тужених “Credit Agricole Banka Srbija” а.д., са седиштем у Новом Саду, Браће Рибникар 4-6, чији је пуномоћник Младен Аврамовић, адвокат из Београда, Сарајевска 31 и ББ из ..., чији је пуномоћник Влада Кезић, адвокат из Београда, Николе Добровића 10, ради недопустивости извршења, одлучујући о жалби тужене “Credit Agricole Banka Srbija” а.д. изјављеној против пресуде Трећег основног суда у Београду П 5281/18 од 14.3.2019. године, у седници већа одржаној дана 19.6.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужене “Credit Agricole Banka Srbija” а.д. са седиштем у Новом Саду и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Трећег основног суда у Београду П 5281/18 од 14.3.2019. године у односу на тужену “Credit Agricole Banka Srbija” а.д..

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви тужиље АА из ... и тужене “Credit Agricole Banka Srbija” а.д. за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Првим ставом изреке побијане пресуде усвојен је тужбени захтев, па је проглашено недопуштеним извршење по основу решења о извршењу Првог основног суда у Београду Ив 138984/11 од 20.12.2011. године на непокретности-гарсоњери која се налази у поткровљу, површине 22 м², уписаној у ЛН ... КО ..., на кат.парц..., у згради број ..., број посебног дела ..., у ...у ..., због постојања права својине тужиље на предмету извршења, које право спречава извршење, што су тужени дужни да признају и

трпе правно дејство стеченог права тужиље. Другим ставом изреке, обавезани су тужени као солидарни дужници да тужиљи накнаде трошкове парничног поступка у износу од 52.600,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Благовремено изјављеном жалбом тужена “Credit Agricole Banka Srbija” а.д. је првостепену пресуду побијала због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Трошкове другостепеног поступка одређено је тражила.

Тужиља је доставила одговор на изјављену жалбу, а трошкове другостепеног поступка је тражила и определила.

Испитујући правилност ожалбене пресуде сагласно овлашћењима прописаним чланом 386 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр.72/11...18/20), другостепени суд је оценио да је жалба тужене “Credit Agricole Banka Srbija” а.д. неоснована.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности у смислу одредбе члана 386 став 3 истог закона, а изрека првостепене пресуде је јасна и у њеном образложењу су дати потпуни и непротивречни разлози о битним чињеницама који су у свему у складу са садржином изведених доказа, тако да се она неосновано побија и због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању тужена ББ – продавац је са мајком тужиље ВВ – купац, закључила уговор о купопродаји непокрености оверен пред Другим општинским судом у Београду под Ов бр.18242/07 дана 14.12.2007. године, чији је предмет стан број ..., по структури гарсоњера, површине 22 м2, који се налази у поткровљу стамбене зграде означене кућним бројем ... у ... у ..., који је уписан као посебан део зграде број ... на к.п..., уписан у ЛН ... КО ... Уговорена купопродајна цена у износу од 35.100,00 евра исплаћена је на дан закључења уговора у целости и стан је предат у државину купцу (тужиљиној мајци) испражњен од лица и ствари. Мајка тужиље - ВВ је платила порез на пренос апсолутних права, а потом је дана 18.12.2007. године код ЕДБ д.о.о. Београд извршила промену потрошача електричне енергије на своје име и од тада за потрошњу исте и Инфостан вршила уплате на рачуне који су гласили на њено име. Након тога, тужиља је у својству поклонопримца са својом мајком ВВ - поклонопримцем, закључила уговор о поклону непокрености, оверен пред Другим општинским судом у Београду под Ов бр.2808/08 дана 10.3.2008. године, чији је предмет иста непокреност-гарсоњера површине 22 м2, стан број ... у поткровљу стамбене зграде број ... у ... у ..., који је уписан као посебан део зграде број ... на кат.парц..., уписан у ЛН ... КО ... Тужиља је ступила у државину овог стана, платила порез на пренос апсолутних права дана 8.5.2008. године и уредно годинама уназад од кад је закључила уговор о поклону плаћала порез на имовину. Тужиља је од тада у несметаној државини предметног стана који је стекла уговором о поклону.

У међувремену је решењем о извршењу Првог основног суда у Београду Ив

138984/11 од 20.12.2011. године одређено извршење по предлогу за извршење од 7.12.2011. године извршног повериоца - тужене "Credit Agricole Banka Srbija" а.д. Нови Сад против извршног дужника ББ на основу веродостојне исправе – менице ради исплате износа од 791.190,52 динара са законском затезном каматом од 1.10.2011. године до исплате. Решењем РГЗ – СКН Нови Београд од 12.3.2012. године дозвољен је упис забележбе у ЛН ... КО ..., постојања решења о извршењу Првог основног суда у Београду Ив 138984/11 од 20.12.2011. године, којим је обавезан извршни дужник ББ, да на основу веродостојне исправе – менице, на износ од 791.190,52 динара, плати извршном повериоцу "Credit Agricole Banka Srbija" а.д. Нови Сад наведени износ са каматом по Закону о висини стопе затезне камате, почев од 1.10.2011. године до исплате и трошкове извршења, утврђењем тржишне вредности непокретности, продајом и намирењем извршног повериоца из износа добијеног продајом стана број ..., површине 22 м2 уписан као посебан део зграде број ... на к.п. ... КО ... Закључком јавног извршитеља ... И.Ив.10/17 од 7.7.2017. године одређено је да на место ранијег извршног дужника ББ ступа АА и прима поступак у стању у каквом се налази у тренутку доношења овог закључка.

Тужилја је дана 22.9.2017. године у својству трећег лица изјавила приговор против решења о извршењу Првог основног суда у Београду Ив 138984/11 од 20.12.2011. године. Решењем Трећег основног суда у Београду Ипи 11/18 од 16.5.2018. године у поступку одлучивања о приговору трећег лица АА, иста је упућена да у року од 15 дана од дана достављања решења против извршног повериоца покрене парнични поступак ради проглашења да је недопустиво извршење одређено решењем о извршењу Првог основног суда у Београду Ив 138984/11 од 20.12.2011. године на непокретности – стану број ..., у поткровљу стамбене зграде број ... у ... у ..., површине 22 м2 уписан као посебан део зграде број ... на к.п. ... КО ..., па је тужилја покренула овај парнични поступак. Решењем Трећег основног суда у Београду Ион 41/17 од 15.11.2018. године усвојен је захтев за отклањање неправилности при спровођењу извршења АА поднет дана 17.10.2017. године и стављени су ван снаге закључак јавног извршитеља И Ив 10/17 од 7.7.2017. године и закључак јавног извршитеља И Ив 10/17 од 9.10.2017. године.

Тужилја је у међувремену уписала своје право својине на предметном стану на основу решења РГЗ – СКН Нови Београд од 4.12.2013. године којим је дозвољен упис права својине.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, а применом одредаба члана 20 став 1 и члана 33 Закона о основама својинскоправних односа и члана 50 став 1 Закона о извршењу и обезбеђењу ("Службени гласник РС", бр.31/11, 99/11 - др.закон), првостепени суд је закључио да тужилја има право које спречава извршење, будући да као ванкњижни власник предметне непокретности који има пуноважан основ - уговор о поклону (а претходно њена мајка - поклонодавац, уговор о купопродаји са лицем које је уписано као носилац права својине у катастру непокретности), те да је у савесној државини непокретности, јер се правом из члана 50 Закона о извршењу и обезбеђењу подразумева не само својинско право, већ и право потраживања најшире схваћено у смислу члана 11 став 1 тачка 1 истог закона – као право извршног повериоца да од извршног дужника захтева одређено давање, чињење, нечињење или трпљење. Стога је у конкретном случају нужно одступити од правила из члана 33 Закона о основама

својинско-правних односа како би се заштитило право тужиље у складу са члановима 50, 209 и 210 Закона о извршењу и обезбеђењу који у материји извршења мења општа правила. Тужилја је у конкретном случају доказала да располаже правом које спречава извршење на стану који је предмет извршења, јер је пре доношења решења о извршењу стекла ванкњижно власништво, а Законом о извршењу и обезбеђењу није предвиђено да трећа лица која имају право које спречава извршење морају бити књижни власници на предметној непокретности, као што се не захтева и искључиво постојање уписаног права својине ни у погледу услова да се извршење одреди на непокретности. Тужилја се као савесни стицалац који има ваљан правни основ за стицање – уговор, и који је у савесној државини непокретности појављује као претпостављени власник са својинским овлашћењима и правом на њихову заштиту према другим лицима без обзира што од доношења извршног решења није извршила упис свог права у катастру, а што је у међувремену и учинила. Уписом права на основу решења о извршењу извршни поверилац - тужена “Credit Agricole Banka Srbija” а.д. према одредби члана 107 став 3 Закона о извршењу и обезбеђењу стиче право намирења из непокретности и у случају да треће лице касније стекне својину на непокретности, јер је циљ да се заштити извршни поверилац, као и треће лице од дужникових располагања током извршног поступка, али како је тужилја стекла право својине пре покретања извршног поступка то се она у смислу наведеног члана 107 став 3 Закона о извршењу и обезбеђењу не може сматрати каснијим стицаоцем. Стога повериоци немају право да намире потраживање према извршном дужнику из тужилјине имовине сходно члану 50 став 1 Закона о извршењу и обезбеђењу, јер тужилја као савестан и законити држалац предметног стана, а сада и уписани власник у Катастру непокретности има право које спречава извршење услед чега је усвојен тужбени захтев и извршење проглашено недопуштеним.

Према оцени Апелационог суда, првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио материјално право када је усвојио тужбени захтев, а за своју одлуку дао је потпуне и јасне разлоге које у целости прихвата и другостепени суд и сходно члану 396 став 2 Закона о парничном поступку, на исте упућује.

Неосновано се жалбом тужене “Credit Agricole Banka Srbija” а.д. Указује на погрешну примену материјалног права истицањем начела поуздања у јавне књиге и схватања да околност закључења купопродајног уговора пре покретања извршног поступка није од утицаја за правилно одлучивање у овој правној ствари, јер се власништво на непокретности стиче уписом у јавне књиге, а не закључењем уговора који нема транслативно дејство, те да је једина релевантна чињеница у овој правној ствари моменат уписа тужилје у јавне књиге који је у конкретном случају извршен након што је започет поступак извршења и након што је извршена забележба постојања решења о извршењу од 20.12.2011. године, те да се стога не може сматрати да тужилја у погледу предмета извршења има право које спречава извршење.

Супротно жалбеним наводима тужене “Credit Agricole Banka Srbija” а.д., првостепени суд је правилно применио материјално право будући да тужилја као савестан и законити држалац спорне непокретности по пуноважном уговору усмереном на пренос права својине има право које спречава извршење у свему у складу са чланом 50 Закона о извршењу и обезбеђењу. Наиме, извршење продајом предметне гарсоњење

је недопуштено, зато што та непокретност не представља имовину извршног дужника - тужене ББ, будући да је тужена ББ наведену непокретност отуђила продајом и предајом у квалификовану државину правном претходнику тужиле још купопродајним уговором закљученим дана 14.12.2007.године. Учињеним располагањем продавац (извршни дужник), лишен је својинских овлашћења преносом на стицаоца – правног претходника тужиле. Према одредби члана 33 Закона о основама својинско-правних односа на основу правног посла право својине на непокретности стиче се уписом у јавну књигу или на други одговарајући начин одређен законом. Међутим, уписом својине у јавне књиге ствара се законска претпоставка да је лице уписано у јавне књиге власник уписане непокретности, која претпоставка је оборива, а тужиле је током првостепеног поступка и доказала да као претпостављени власник односно квалификовани држалац у смислу одредбе члана 41 Закона о основама својинско-правних односа и поред тога што своје право није уписала у катастар непокретности има јачи правни основ за стицање својине (савестан посед и пуноважан уговор), како је то правилно закључио и првостепени суд.

Тужиле као ванкњижни власник има право на судску заштиту, а околност што тужиле није уписана као власник предметних непокретности није одлучна чињеница код чињенице да има пуноважан правни основ за стицање својине, њену савесност и квалификовану државину непокретности због чега је основано првостепени суд закључио да тужиле има право које спречава извршење. Свако супротно тумачење одредбе члана 50 у вези са одредбом члана 170 став 3 Закона о извршењу и обезбеђењу водило би повреди права на имовину савесних стицалаца непокретности који су у законитој, мирној и неманљивој државини истих. Извршење се може прогласити недопуштеним ако треће лице на ствари која је предмет извршења има право које спречава извршење, а право својине није нужно једино право које је подобно да извршење спречи. У конкретном случају тужиле је савесни стицалац који има ваљан правни основ за стицање права својине (оверен уговор о поклону), као и њен правни претходник (оверен уговор о купопродаји и у потпуности исплаћену купопродајну цену) у поседу је непокретности знатно пре него што је донето решење о извршењу против правног претходника тужиле – извршног дужника ББ од 20.12.2011.године, а тужилина правна претходница је у посед ступила након закључења уговора о купопродаји још 2007.године, а тужиле 2008.године, због чега се, супротно наводима жалиоца, тужиле која као стицалац по пуноважном правном основу држи спорну непокретност у односу на друга лица - на извршног дужника ББ и туженог извршног повериоца појављује као претпостављени власник са својинским овлашћењем и правом на њихову заштиту према другим лицима, а посебно имајући у виду да је тужиле своје право својине и уписала у катастар пре доношења решења којим је упућена на парницу по изјављеном приговору. Такође је од значаја и чињеница да је у време закључења уговора о купопродаји између правног претходника тужиле – ВВ, као купца и ББ (извршни дужник), као продавца дана 14.12.2007.године предметни стан у катастру непокретности био уписан без икаквих терета и уписаних забележби, па је правни претходник тужиле, а потом и тужиле свакако савесни стицалац предметне непокретности.

Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе, али их посебно не образлаже, јер су без утицаја на могућност другачијег пресуђења.

Правилно је првостепени суд у складу са члановима 150, 153, 154 и 163 Закона о парничном поступку обавезао тужену “Credit Agricole Banka Srbija” а.д. као солидарног дужника да заједно са туженом ББ тужиљи накнади трошкове поступка чију је висину определио сагласно одредбама Адвокатске тарифе и Таксене тарифе важећим у време пресуђења, а са законском затезном каматом у складу са чланом 277 у вези са чланом 324 Закона о облигационим односима од извршности до исплате.

На основу изложеног, применом члана 390 у вези са чланом 387 став 1 тачка 2 и применом члана 401 тачка 2 у вези са чланом 153 Закона о парничном поступку, одлучено је као у првом ставу изреке ове пресуде.

Како тужена “Credit Agricole Banka Srbija” а.д., није успела са жалбом, а издатак тужиље на име ангажовања адвоката за састав одговора на жалбу није нужан трошак у смислу одредбе члана 154 став 1 Закона о парничном поступку, то су њихови захтеви за накнаду трошкова другостепеног поступка као неосновани одбијени применом члана 165 став 1 Закона о парничном поступку одлуком садржаном у другом ставу изреке ове пресуде.

Председник већа-судија
Сања Агатоновић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић